

Jeg vil dog spørge Embet, om de der over
 hovedet have villet have Bæstevæsenet, affgjort
 skulle gaa ind paa, at lade det vedblive i
 faadanne Tilfælde som dem, der her ere nævnte,
 fordi dette er en heldig Tilstand, at lade ved-
 blive. Man kan is, da lade være, at komme
 med en Lov, naar det paa sig heldigt, at lade
 den Slags Forhold vedblive; det er det nær-
 turlige. Men man kunde give dem, der
 giere denne Maastand. Naar man, det Hele
 taget har denne Frygt for, at Dæsterne ikke
 skulle komme til at staa Gaardene paa de
 Tilfaar, der ere omkomne i denne Lov, er der
 is, dog endnu en Udvei, som man maa lægge
 Mærke til, og som den ærede Forslagsstiller
 heller ikke har modsat sig, uagtet han ikke har
 en saadan Bestemmelse ind i Lovforslaget,
 nemlig, at der kan træde en Hjælp til fra
 Statens Side, gjennem Creditkasser. Dette
 er en Bestemmelse, som henhører flere Gange
 har vedtaget, og anseet for, at være heldig, og
 for, at være Noget, man i Grunden skulde sø-
 ste, naar man tvang dem ud af de gamle
 tillyante Forhold. Naar, dette kommer til, fal-
 der hele den Frygt bort, som af Noget, f. Ex.
 de ærede Medlemmer, for Odense, Amt, og die
 Balsfreds (N. Andersen), og for Sorø, Amt, og
 die Balsfreds (Gulstein), næres for, at Dæ-
 steren skulde kunne komme i den Forlegen-
 hed, at maatte gaa fra deres Bæstegaard, med
 mindre, de maatte have den Udvei, at kunne
 tage den i Bæste paany. Jeg tror virkelig,
 at den Slags Omfarg for Dæsterne, tager mere
 Hensyn til Dæsterne end til Almuevellet i det
 Hele, men for mig er det Sidste Hovedsagen.
 Jeg vil gjerne, at Dæsterne skulle nyde, alt
 det Gode af denne Foranstaltning, som de
 kunne, at de kunne faae Overgangen, saa god
 og billig, som muligt, men jeg fordrer fremfor
 Alt, at Staten for sin egen Skyld skal afløse
 et Forhold, der i mange Henseender er ufor-
 deelaatigt for den, og som det kan have store
 Beskæftigeligheder, at lade vedblive i Fremtiden
 under vore nuværende, statsretlige Forhold.
 Det ærede Medlem fra Sorø, Amt, og die Bals-
 freds anførte tillige, at de der absolut vilde
 have en Lov, som maatte gaa ind paa §§
 9 og 14, og Endringsforslaget til § 1.
 Men jeg vil dog giere opmærksom paa, at

den Lov, som han sigtede til, naar han talte om
 en absolut Lov, er der ligesaa vel opretholdt
 Bestemmelse, der indramme Drivilligheden et stort
 Spillerum, som i nærværende Lovforslag. I det
 nærværende Lovforslag, §§ 28 og 29, er der
 is, agtuet en Udgang for Drivilligheden, og
 dette er Noget, jeg sætter stor Pris paa, idet
 jeg ogsaa anseer, at det Hele kan afgjøres
 med saa ringe Indblanding fra Statens Side
 som muligt; men selv om man gif til den
 anden Lov, jeg har omtalt, vil man ogsaa
 finde, at der er givet de Godsetere, som vilde
 opstille billige Salgsvilkår, og fuldstændige
 Salgsplaner, for deres Godsets Bedkommende,
 en rig Leilighed, til at lade Drivilligheden
 komme til at herste. Altsaa er der ikke nogen
 særlig Grund for dem, der ønske den anden
 Lov fremmet, til at stille sig til disse Bestem-
 melser, som jeg nu flere Gange har nævnet,
 paa den Maade, som den ærede Rigsdags-
 mand nævnte; jeg tror, at man kan stille sig,
 som jeg har sagt, at jeg vil stille mig, uden
 i mindste Maade, at kunne siges derved, enten
 at ville umuliggjøre denne Lov, eller, absolut
 at ville have Sagen ledet ind paa det andet
 Lovforslag. Det er blot disse saa Bemærk-
 ninger, jeg har villet stillade mig ligeoverfor
 de to ærede Talere, der fremhævede en Un-
 snuelse, som jeg tror, er, og for sig er, mindre
 heldig, og som paa den anden Side, udsætter
 dem, der paaftaa, at denne Foranstaltning
 skulde gøres i Almuevellets Navn, for, at
 komme i en høist ubehagelig Selvmodsigelse.

Gulstein: Jeg tror dog ikke, at min
 Mening er, saa ubegrundet, den Mening, nem-
 lig, at de der virkelig vilde fremme denne Lov,
 maa, naar de stemme §§ 9 og 14 ud, gaae
 ind paa Forandringer i §§ 1 og 2, navnlig
 i § 1. Det ligger klart for, at det ialfald
 er en Betingelse fra Regjeringens Side, for
 at Forslaget kan blive til Lov, at de 20 Aar
 tages bort. Stille vi altsaa Noget op, der
 skal sættes istedetfor de 20 Aar, som det er
 nødvendigt at tage bort for, at faae Loven ud,
 ligger det nær, at §§ 9 og 14 ere Noget,
 der skal tages bort fra den anden Side. Det
 maa i det Hele taget paaftaanes ved Lovfor-
 slaget, som det er indbragt af det ærede Med-